

Fra: Barbara Larsen [<mailto:barbara.kalmus@gmail.com>]

Sendt: 22. august 2017 15:52

Til: Dan Jørgensen <Dan.Jorgensen@ft.dk>; Martin Henriksen <Martin.Henriksen@ft.dk>; Marcus Knuth <Marcus.Knuth@ft.dk>; Johanne Schmidt-Nielsen <Johanne.Schmidt-Nielsen@ft.dk>; Laura Lindahl <Laura.Lindahl@ft.dk>; Josephine Fock <Josephine.Fock@ft.dk>; Sofie Carsten Nielsen <Sofie.Carsten.Nielsen@ft.dk>; Holger K. Nielsen <Holger.Nielsen@ft.dk>; Naser Khader <Naser.Khader@ft.dk>

Emne: Familiesammenføring

I starten af juli sendte jeg en mail til jer. Jeg har ikke fået et eneste svar. Måske var det lidt naivt at tro, at I ville kommentere Danmarks behandling af udlændinge, som har lyst til at leve og arbejde her. Jeg prøver lige igen og vil gerne tilføje, at der nu snart er gået 5 måneder og at ansøgningen stadigvæk er registreret som "modtaget".

mailen jeg sendte i julimåned:

Til partiernes udlændingeordførere:

Skildring af situationen for en ("vestlig")udlænding, som var så dum at forelske sig i og gifte sig med en dansker (anno 2017 - fordi det har været anderledes en gang).

En dansker gifter sig med en australier (26 og 32) efter de har været kærester i 3 år og de søger efterfølgende om familiesammenføring i Danmark. Australieren har før ægteskabet været 2 gange i en længere periode i Danmark på turistvisum for at lære landet at kende. De to bor i Nordvestjylland og den danske ægtefælle læser på Universitetet i Ålborg. Parret får et vide, at de skal regne med, at behandlingen af ansøgningen **sandsynligvis vil tage 10 måneder!!!**

Den australske statsborger/ ægtefælle (som er uddannet kok og har arbejdet i faget i mange år) får nu processuelt ophold i Danmark.

Det betyder:

- at han ikke må arbejde, mens han venter på afgørelsen (forbuddet omfatter også frivilligt arbejde!)[1]
- at han ikke må rejse frit ud af landet, hvis han ikke vil miste retten til processuelt ophold (udrejse kræver en ansøgning om tilbagerejse, som skal vurderes af udlændingestyrelsen) [2] her kan der allerede opstå et problem, da danskeren har familie i Tyskland og gerne vil besøge dem sammen med ægtefællen
- at han skal leve af de penge han har på kontoen i Australien og som han har sparet op for at klare opholdet i Danmark

Som før nævnt bor parret i ”Udkantsdanmark”, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft i bestemte fag. Et stort hotel i en nærliggende by har i længere tid prøvet at finde en kok til deres køkken, en kok, som er vant til at lave mad til store selskaber. Da hotelejereren får at vide, at der er kvalificeret arbejdskraft til stede (noget han i den grad mangler), sender han en underskrevet arbejdskontrakt, som kan træde i kraft med øjeblikkelig virkning. Australieren er pga. de danske regler nødt til at sige nej til tilbuddet, men beder udlændingestyrelsen at se på hans sag (måske kunne der gives dispensation fra reglen om arbejdsforbuddet?). Svaret er nej – ansøgningen ligger i en bunke og han skal ikke regne med, at udsigten til at få et job vil have indflydelse på sagens gang.

Hans liv er på en måde sat på standby. Han er slet ikke vant til at sidde og glo i luften, men det er det han skal nu – og sandsynligvis 8 måneder mere!!! (ansøgningen er sendt af sted for over 2 måneder siden, men kun noteret som ”modtaget”), hvis han vil være sammen med sin ægtefælle.

Kære politiker - I har med sikkerhed hørt om lignende eksempler mange gange, og I synes enten, at det er helt i orden, at man skal vente op til 10 måneder for at få at vide, om man er velkommen i dette land, eller at der burde gøres noget ved den måde man behandler mennesker på.

Jeg personligt drømmer om, at statsministerens søn ikke bare taler engelsk med sine studievenner fra CBS i Danmark [3], men at han beslutter sig for at tage ”ud i verden”. Jeg drømmer om, at han kommer hjem fra sit udlandsophold med fx en canadisk kæreste (som ikke falder under ”positivlisten”) og at familien skal igennem ”familiesammenføringsforhindringsløb”, som til denne tid måske varer 14 eller flere måneder. Måske genovervejer man så stramninger og flødekanterne.

Jeg har efterhånden indtrykket af, at de fleste politikere synes at være ligeglad med, at mange danskere (og flygtninge!) pga. af stramninger og de efterhånden uhørt lange sagsbehandlingstider (se linket) [4] kommer i situationer, som jeg har beskrevet og som min datter og svigersøn desværre er havnet i.

Jeg vil gerne henvise på følgende artikel fra marts 2017[5]:

”Sagsbehandlingstiderne på ansøgninger om familiesammenføring er de seneste år steget så markant, at den gennemsnitlige sagsbehandling i dag strækker sig over 14 måneder.” ...”

Stigningen burde være bremset for længst, mener Carsten Henrichsen, professor i forvaltningsret ved Københavns Universitet.

–”Det er en ganske voldsom stigning i sagsbehandlingstiderne, som kalder på et initiativ fra politisk side, altså fra ministeren, siger han til Berlingske med henvisning til den ansvarlige minister på området, udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V).”

For øvrigt: den omtalte hotelejer ringer stadigvæk, fordi han ikke har fundet en erfaren kok endnu, og det betyder, at de to ansatte kokke er tvunget til at være konstant på overarbejde.

Barbara K. Larsen